

žarek dobrote

2/XV
februar
2017

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Post – Božje usmiljenje na delu

KARITAS V ŽUPNIJI

4 ••• Vloge v župnijski Karitas

GRADIMO DRUŽINO

5 ••• Čustvena podhranjenost

6 ••• Vpliv odnosa v družini na otrokov čustveni odnos

LJUBEZEN JE IZNAJDLJIVA

7 ••• Akcije zbiranja materialne pomoči

7 ••• Župnijska adventna akcija

STAREJŠI MED NAMI

8 ••• Razvoj medgeneracijskih središč – dileme
pri ustanavljanju

NA OBISKU

9 ••• Opravijo veliko dela

11 ••• Žarek kulture

12 ••• Vez med upanjem in molitvijo

13 ••• III. srečanje regijske koordinacije Caritas Alpe-Adria

CELJE

13 ••• Koline po domače v škofijskem domu Vrbje

KOPER

14 ••• Trkajte in se vam bo odprlo

14 ••• Lepota in dobrota za upanje in pogum

LJUBLJANA

15 ••• Pomagam in si pustim pomagati

MARIBOR

17 ••• Praznično druženje v Veliki Polani

17 ••• Pomoč v mrzlih dneh

MURSKA SOBOTA

18 ••• Zahvala za vse opravljeno delo in blagoslov
za naprej

18 ••• Zastonj ste prejeli, zastonj dajte

OBČNI ZBORI - PLENUMI

4.3. Plenum Škofijske karitas Murska Sobota
Ob 9h v Veržeu

11.3. Občni zbor Škofijske karitas Koper,
Ob 9h sv. maša v avditoriju
Škofijske gimnazije Vipava

11.3. Plenum Nadškofijske karitas Maribor
Ob 9.30 s sv. mašo v mariborski stolnici

11.3. Občni zbor Škofijske karitas Novo mesto
Ob 9h s sv. mašo v žup. cerkvi v Šmihelu

18.3. Občni zbor Škofijske karitas Ljubljana
Ob 9h s sv. mašo v ljubljanski stolnici

31.3. Plenum Škofijske karitas Celje
Ob 16h v Domu sv. Jožef v Celju

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

1.2. Začetni tečaj angleščine (zaprta skupina), Vrbje,
ob 9.30

7.2. Frizerske storitve in prikaz, Vrbje, ob 13h

15.2. Skupina za starejše, ob 8.30, Celje – Sv. Duh

15.2. Začetni tečaj angleščine (zaprta skupina), Vrbje,
ob 9.30

20.–24. 2. Počitniški program za otroke, Vrbje, od 8h
do 13.30

22.2. Frizerske storitve in prikaz, Vrbje, ob 13h

22.2. Začetni tečaj angleščine (zaprta skupina), Vrbje,
ob 9.30

23.2. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Vrbje,
ob 18.30

27.2. Kuharska delavnica – Jedi na žlico, Vrbje, ob 15h

Vsak četrtek od 8h do 13h v Vrbju: GRADIMO
SKUPNOST – program za prostovoljce.

Ob ponedeljkih ob 17h v Celju možnost individualnega
svetovanja.

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

11. 2. Maša v domu Danica v Gažonu

11. 2. Praznovanje dneva bolnikov v Ilirski Bistrici

13. 2. Srečanje Karitas vipavske dekanije

13. 2. Srečanje DK Idrija Cerkno

14. 2. Druženje vseh generacij, Ilirska Bistrica

14. 2. Srečanje Tolminske OK

19. 2. Umetniki za Karitas, Lokarjeva galerija Ajdovščina

27. 2. Počitniški programi PNC, Ajdovščina

28. 2. Srečanje Goriške OK, Nova Gorica

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

7.2. Izobraževanje za svetovalno delo v ŽK,
Strossmayerjeva 15, Maribor. Predavala bo doc. dr.
Barbara Simonič.

9.2. Izobraževanje o aplikaciji Program pomoči Karitas,
OŠ Ravne na Koroškem, ob 16h

13.2. Izobraževanje o aplikaciji Program pomoči Karitas,
Zavod AMS, Vrbanska c. 30, Maribor, ob 16h

14.2. Izobraževanje za svetovalno delo v ŽK,
Strossmayerjeva 15, Maribor. Predavala bo doc. dr.
Barbara Simonič.

16.2. Izobraževanje o aplikaciji Program pomoči Karitas,
OŠ Hajdina, ob 16h

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO

15.2. Izobraževalni večer: Nemi kriki spolne zlorabe in
pomoč zlorabljenim, dr. Tanja Repič Slavič, Baragov
zavod, ob 17h

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Mojca Kopic •

tema meseca

POST – BOŽJE USMILJENJE
NA DELU

Imre Jerebic

Moderno se je postiti, da na primer zmoreš biti discipliniran do sebe. To je dobra vaja za vsakega odraslega nekajkrat na leto.

Zdravo se je postiti, da se prečisti telo, še kako potrebna vaja za mlade in starejše posebno po velikih praznovanjih.

Iti na samotni kraj v času posta, da se srečaš s seboj in Usmiljenim Jezusom, pa je posebna odlika za sodelavce Karitas, kajti Usmiljeni Jezus nas tudi v letošnjem postu želi odlikovati – nam dati skrivnostno priznanje.

Prijetno me je presenetil mlad duhovnik, ko smo malo analizirali izredno sveto leto Božjega usmiljenja. Njegova izjava mi je šla do srca. Približno takole je rekel: *»Zares je velik naš papež Frančišek, ker nam je poklonil izredno sveto leto Božjega usmiljenja in nas prebudil za Božje in človeško usmiljenje!«*

Veliko smo o Božjem usmiljenju in usmiljenju do človeka v stiski govorili tudi sodelavci Karitas na seminarjih, v brošurah, Žarku dobrote ..., morda pa manj o usmiljenju do sebe.

Vsakoletni postni čas je izredna priložnost, da nas nekje ujame tekom 40 dni Božjega usmiljenja in da si vsakega od nas usmiljeni Jezus naloži na svoja pleča in nas ponese čez ali preko reke naše sebičnosti in samozadostnosti. Božje usmiljenje je v času posta na delu, če seveda sami zberemo energijo in se podamo v svoje skrito svetišče ter si upamo na glas klicati – moliti: *»Usmili se me, Bog, po svoji milosrčnosti, svojo pregreho priznavam ...«* (Ps 50,1).

POGLOBIMO PETKOV POST

V letošnjem postu se želimo še posebej povezati z družinami, ki na različne načine trpijo in so preizkušane. V ta namen bomo na Slovenski karitas pripravili gradivo za oblikovanje svetih maš ob petkih ali drugih dneh posameznega tedna z vabilom k razmišljanju o vseh stranpotih in težavah, ki se lahko zgodijo v naših družinah, predvsem pa s spodbudo odprtosti do vseh preizkušanih. Prav tako bo na voljo posebej za to pripravljen križev pot za družine ter gradiva za zakonske skupine. Vsa gradiva bodo posredovana na župnije in župnijske Karitas. •

»IZBERI PRAV. BODI Z MANO.«

Postna spodbuda – 40 dni brez alkohola

Do letošnjega posta nas loči še kar nekaj dni in še imamo čas, da se s svojo odločitvijo in s spodbudo drug drugemu priključimo k preventivni spodbudi 40 dni brez alkohola. Gre za osebno ali skupinsko odločitev 40-dnevne odpovedi alkoholu v znamenje solidarnosti z vsemi, ki trpijo zaradi alkohola v družinah, v prometu in zaradi zdravja. Začetek postne spodbude bo na pepelnico, v sredo, 1. marca. Akcija se zaključi na veliko soboto, 16. aprila 2017.

Letošnje geslo »Izberi prav. Bodi z mano.« nas vabi, da namesto alkohola raje izberemo ženo, moža, otroka, družino, prijatelje, čas za sočloveka, šport, glasbo ... in se veselimo vsakega dne, vsakega življenja. S svojim zgledom v okolici, v kateri živimo, nagovarjamo, da je čas, preživet s človekom, dragocen in vsaka beseda, objem in stisk roke seže v srce. Izbrati dobro in biti z nekom, ki ga imaš rad, ter delati tisto, kar te veseli, je prava izbira.

Bodimo pa tudi s tistimi, ki jim alkohol vsak dan znova povzroča trpljenje, z ženami in materami v nemirnih nočeh, z otroki, ki živijo v strahu in zaznamovanosti, s tistimi, ki so izgubili svoje najbližje v prometnih nesrečah, in tudi s tistimi, ki si sami ne morejo pomagati, da bi se rešili iz klešč zasvojenosti.

Sodelavce pa Karitas še posebno vabimo, da se akcije udeležite tudi osebno ter da k njej povabite svoje družine, druge skupine v župniji, župnijski pastoralni svet pa tudi vso župnijsko skupnost in v postu ne strežete alkohola ob obiskih, dogodkih in prireditvah, ki jih tudi v tem času ne manjka.

Vse pa vabimo, da si v postu vzamete čas tudi za molitev in sveto mašo za vse, ki trpijo zaradi alkohola:

- * **Brezje** – v soboto, 4. marca, s pričetkom ob 10h s sveto mašo
- * **Sveta Gora** – v nedeljo, 26. marca, zbiranje ob 14h na prvi postaji križevega pota in nadaljevanje s sveto mašo ob 16h
- * **Turnišče** – v nedeljo, 19. marca, s pričetkom ob 15h s sveto mašo.

Karitas v župniji

VLOGE V ŽUPNIJSKI KARITAS

Helena Zevnik Rozman

4

V prejšnji številki je bilo več napisanega o vlogi župnika, danes pa si oglejmo, kakšna naj bi bila vloga ostalih sodelavcev v župnijskih Karitas. Kot je napisala Metka Klevišar v Priročniku za župnijske Karitas (1992), je prav, da župnik konkretno delo prepusti laikom. Brez sodelovanja ni Karitas! Če torej župnikova vloga ni v tem, da konkretno dela v ŽK ali vsaj organizira delo, je treba za to delo imeti še drugo osebo, to je osebo, ki skrbi za delo Karitas znotraj župnije. Toplo se priporoča, da je ta oseba tudi član pastoralnega sveta, in tako župnijsko Karitas zastopa tudi »od znotraj« (PSM, 2011).

Voditelj, tajnik, koordinator ali animator?

Ker je župnik predsednik ŽK, so osebo, ki skrbi za delo ŽK, poimenovali tajnik ŽK. Ponekod se je to ime ohranilo, ponekod prihaja bolj v ospredje voditelj oziroma voditeljica. Lahko bi to osebo imenovali tudi koordinator ali celo animator. Paleta njenih/njegovih nalog je namreč tako široka, da je težko vse zajeti v eno ime. Ta oseba je srce župnijske Karitas, zato mora biti skrbno izbrana. Njena vloga pa je motivirati sodelavce, predlagati nove ideje, upravljati obstoječe aktivnosti itd. Pa tudi animirati celotno župnijo, pri čemer je pomembna tudi pedagoška vloga Karitas (PSM, 2011).

Na delavnicah o oblikovanju vlog in služb v ŽK v okviru seminarja Karitas leta 2004 so udeleženci videli naslednje naloge, ki jih ima voditelj – tajnik v ŽK:

- vodi župnijsko Karitas in se o delu in nalogah dogovarja z župnikom in ostalimi sodelavci;
- je odgovoren za župnijsko Karitas;
- sklicuje sestanke (priprava gradiva) in jih vodi;
- deli dela in naloge drugim sodelavcem župnijske Karitas – koordinira delo;
- pripravlja predlog letnega plana in vodi usklajevanje z ostalimi sodelavci in župnikom;
- pripravlja poročila;
- sodeluje s škofijsko Karitas in Slovensko karitas;
- skrbi za izobraževanje sodelavcev;
- sodeluje s civilnimi institucijami in predstavlja župnijsko Karitas v javnosti;
- skrbi za pridobivanje novih sodelavcev;
- ne odloča se sam, ampak vsaj manjši odbor ali cela ŽK (Zevnik, v Štupnikar 2005).

Podobno so razmišljali sodelavci ŽK v intervjujih leta 2007, kjer so voditelja opisali kot glavno osebo, ki je odgovorna za organizacijo dela, ter tudi kot »gonilno silo ŽK, tistega, ki ve, kaj naj ŽK predstavlja, in to

posreduje naprej med druge prostovoljce. Širi delovne in jih motivira za delo.«

Voditelj naj bi tako bil oseba, ki koordinira aktivnosti v ŽK, skliče sestaneke, razporeja ljudi po določenih nalogah oziroma »vodi, nič drugega. Drži nitke in vodi: ti to, ti to in to in nič drugega. Ostali sodelavci izvajajo, voditelj pa je tisti, ki organizira, planira, predstavlja. Nad sabo ima predsednika, ki ga usmerja, da dela prav. Voditelj pa je tisti, ki vodi, usmerja, razporeja, dela manj fizično, pa več organizacijsko.«

Pomembna vloga voditelja je tudi skrb za administracijo, vodenje arhiva, pošto in tekoče stvari. Odgovoren je za pripravo načrta dela, ima vpogled v finančno poslovanje, deli spodbude in je povezovalac med drugimi ravnmi Karitas.

Poleg tega je vezni člen med župnikom in drugimi prostovoljci. Prav to, da zna povezovati prostovoljce med seboj, da jim je na voljo za komunikacijo, zna motivirati ostale, je aktiven s svojim zgledom, zna usmeriti prostovoljce v pravo smer, so ene bistvenih lastnosti, ki jih prostovoljci pričakujejo od voditelja, ali kot je dejal nekdo: »Naj bi bil mentor prostovoljcev, če je koga treba usmeriti.«

Podobno razmišljajo tudi voditeljice, ki so sodelovale v intervjujih: »Tudi zatekajo se k meni po nasvet, redkokdo sam ve, kaj mora delati. Kar nekako pade na moj hrbet. Moja beseda je odločilna.« Ali spet druga: »K meni se pridejo potožiti. Tudi osebne težave pri- nesejo k meni. Radi se srečujemo, se vidimo, če pa je kaj narobe, pa pokličejo mene. Smo kot ena velika družina.«

Od voditelja tako pričakujejo marsikaj, poleg organizacijskih sposobnosti tudi poznavanje terena, občutek za red, administracijo in finance, pa nekaj materinskega čuta, ki gradi zaupanje, predvsem pa zgled, da je torej med ostalimi prostovoljci in da tudi sam naredi določena dela, ki niso prijetna.

Kar veliko se pričakuje od voditeljic/-ev župnijskih Karitas, zato verjamem, da se mnogi včasih počutijo izčrpani, tudi osamljeni v tej svoji vlogi ter je zato težko najti nove osebe, ki bi bile pripravljene prevzeti nekaj tega bremena. Ob tem se sprašujem, ali niso to le naša pričakovanja od teh oseb in ali se da vseeno nekaj dela in pričakovanj razdeliti med ostale sodelavce v skupini (Zevnik, 2008).

Druge vloge sodelavcev župnijskih Karitas

Čeprav je vloga župnika in voditelja pomembna, brez ostalih sodelavcev župnijskih Karitas ne gre. In prav bi bilo, če bi čim več dela razporedili med vse druge sodelavce, in bi se tako pričakovanja, ki jih polagamo v eno osebo, nekoliko porazdelila. Seveda je število sodelavcev različno in povezano tudi z velikostjo župnije, pa vendar je odvisno tudi od sprejemanja

v skupini, dobrega vodenja in motivacije, za kar pa sta res odgovorna župnik in voditelj.

Nekaj odgovornosti za to, kako se bo posameznik počutil v skupini in ali bo s tem zadovoljen, pa nosi vsak sam. Če je oseba neodgovorna in svoje naloge ne opravi, kot se dogovori v skupini, če pogosto manjka in se v dejavnosti vključi le občasno, bo le stežka začutila pripadnost in ostali sodelavci nanjo ne bodo gledali z največjim veseljem. Ko pa se v skupino naseli tako vzdušje, začne pešati celotno delo.

Vsakdo lahko v župnijski Karitas prispeva po svojih zmožnostih, bistvena pa je pripravljenost za delo, odgovornost za opravljeno delo, pripravljenost za stalno izpopolnjevanje ter molčečnost in upoštevanje etičnih načel. Ostali sodelavci opravljajo različne aktivnosti v župnijskih Karitas glede na svoje sposobnosti, zaznavajo in opozarjajo na problematiko iz svojega območja, dajejo predloge in ideje ter aktivno sodelujejo pri pripravi načrta.

Za boljšo organizacijo župnijske Karitas je dobro izbrati osebo, ki bo skrbela za finance in druge ekonomske zadeve ŽK. Po mnogih ŽK so za ta namen nagovorili ljudi, ki so ali še poklicno opravljajo delo računovodja ali kaj podobnega. Njihove naloge so udeleženci delavnice o oblikovanju vlog in služb v ŽK strnili v naslednje:

- vodi knjigovodstvo;
- pripravi finančno poročilo;
- samostojno ali skupaj z voditeljem dviga finančnega sredstva glede na dogovor, ki ga sklenejo.

Odgovoren je tako voditelju kot župniku, prav pa je, da finančno poslovanje redno spremlja tudi nadzorni odbor.

Poleg tega je dobro izbrati še druge osebe za vodenje posameznih projektov ali aktivnosti v župnijskih Karitas. Tako lahko posebej izberemo nekoga, ki je odgovoren za vodenje administracije za hrano EU, drugega, ki je odgovoren za t. i. socialno službo in reševanje socialnih problemov v župniji, za področje dela z mladimi, za obiskovanje starejših, organizacijo dogodkov itd. Lahko je to posameznik ali manjša skupina sodelavcev.

Ne pozabimo, da so pomembni tudi občasni sodelavci, ki jih nagovorimo takrat, kadar jih potrebujemo. To so lahko mladi, strokovnjaki za določeno področje in drugi župnijski sodelavci, velikokrat pa so to možje sodelavk, ki priskočijo na pomoč ob večjih fizičnih obremenitvah. Tudi ti so pomembni in lahko z dobrim vodenjem in motivacijo sčasoma postanejo tudi naši stalni sodelavci (Zevnik v Štupnikar, 2005, PSM, 2011). •

Viri:

Klevišar, Metka (1992): *Priročnik za župnijske Karitas*. Ljubljana: Slovenska karitas.

Valenta, Miroslav in drugi (2011): *Priročnik za razvoj župnijskih Karitas: Ljubi svojega bližnjega*, Slovenska karitas, Ljubljana.

Zevnik, Helena (2005): *Oblikovanje vlog in služb v župnijski Karitas*. V: Jože Štupnikar (ur.): *Tukaj sem, pošlji mene*, Družina, Ljubljana.

Zevnik, Helena (2008): *Upravljanje prostovoljcev, študija primera – Slovenska karitas, magistrsko delo*. Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede, Ljubljana.

gradimo družino

ČUSTVENA PODHRANJENOST

Bogdan Žorž

5

O čustveni podhranjenosti pogosto beremo v vzgojni literaturi. S tem izrazom strokovnjaki označujejo neodzivnost, zaprtost vase, bojazljivost in napačnost, ki jo opažamo pri otrocih, ki odraščajo v čustveno hladnem, neodzivnem okolju.

Otrok potrebuje za zdrav razvoj čustveno okolje, v katerem doživlja, prepoznava vse vrste, oblike in intenzitete čustev, kot tudi okolje, v katerem lahko tudi sam vsa svoja čustva izraža.

Čustva dajejo človekovemu življenju polnost, smiselnost, lepoto. Brez čustev bi bil človek podoben hladnemu in brezčutnemu računalniku, robotu. Čustva igrajo zelo pomembno, v nekaterih primerih celo odločilno vlogo v motivaciji, v procesu izbire med različnimi možnostmi, v procesu odločanja in oblikovanja medsebojnih odnosov. Čustvena stabilnost pomeni (po Eysencku) trdno, čustveno, kontrolirano in uravnoteženo vedenje, mirnost, pretežno dobro razpoloženje, zadovoljstvo z življenjem, obvladanost, samozaupanje, gotovost in osredotočenost. V jeziku gestalt terapije bi temu rekli spontanost ali pristnost v vedenju. Nasprotje tega je čustvena labilnost, ki se kaže v zaskrbljenosti, bojaznih, tesnobi, napetosti, nesproščenosti, nerazpoloženju, preobčutljivosti, razdražljivosti, občutjih krivde, motnjah v kontaktiranju, šibki odpornosti na strese in frustracije. Eysenck je takšno čustveno labilnost poimenoval nevroticizem, nekateri pa to kar enačijo z nevrotičnostjo. Vendar pa je izraz nekoliko sporen, saj motenj čustvovanja ne opazujemo le pri nevrotičnosti, ampak tudi pri psihozah in psihopatijah. Prav zato mnogi (npr. Kanner že leta 1961) predlagajo, da bi pojem čustvene ali emocionalne motnje kar črtali iz kliničnih klasifikacij.

Vse zgoraj zapisano pa ne zmanjšuje pomena čustev, ampak ga le še povečuje: neustreznost v čustvenem razvoju lahko ima torej zelo široke negativne posledice!

Freud in psihoanalitiki govorijo o potlačevanju čustev, kadar zaradi različnih vzrokov okolje ne omogoča ustreznega doživljanja in izražanja čustev. Gestalt terapija zagovarja stališče, da čustev ni mogoče potlačevati, da se dejansko potlačujejo (izrinjajo iz za-

vesti in uporabe) le izrazi čustev, vedenjski vzorci za izražanje čustev. Čustva sama torej obstajajo tudi pri čustveno hladnih, neodzivnih ljudeh, le njihovo izražanje je zavrto.

Otrok, ki odrašča ob hladnih starših, ki sami ne izražajo dovolj jasno svojih čustev in so razumsko hladni ali so vedno (pretežno) v nekem medlem (morda slabem) razpoloženju, se najprej ne nauči dovolj dobro prepoznavati čustev, v končni fazi pa tudi izražanje lastnih čustev omeji, zavre. S tem ostane prikrajšan za velik del vsega, kar pomeni čustva: za polnost, lepoto vsakdana. Ostane medel, mlahav, prazen. Zaradi motivacijske vloge čustev pa ostane tudi brez volje do življenja, brez interesov, brez življenjske energije. Za takšne otroke običajno rečemo, v prispodobi, da so čustveno podhranjeni.

Včasih je čustveno podhranjenost težko prepoznati. Nekateri starši so izvrstni igralci. Ne zanjo pristno izražati svojih čustev, znajo pa jih odlično zaigrati. Še posebej pred občinstvom, pred sosedi, sorodniki, učitelji, zdravniki, svetovalnimi delavci, terapevti. Zelo dobro znajo odigrati vlogo dobrih, skrbnih in ljubečih staršev. Ko pa so sami z otrokom za štirimi stenami svojega stanovanja, ko ni občinstva, takrat prenehajo igrati. Otrok, ki odrašča ob takšnih starših (še posebej ob takšni mami), ostaja čustveno podhranjen. Igra izražanja čustev, ki ji je priča pred občinstvom, ga ne zadovoljuje, otrok jo prepozna kot nepristno in ji ne naseda. Toda včasih je ta igra le premočna, še posebej, če se starši ob njej poslužujejo raznih drobnih ugodnosti, dokazovanja »pristnosti« svoje starševske ljubezni: otroku kupujejo igrače, sladkarije, lepe obleke, nudijo mu razne ugodnosti. Starši morda potrebujejo samo izražanje teh pozornosti, da bi »podkrepili« prepričljivost svoje igre izražanja čustev.

V strokovni literaturi sem komaj kje zasledil kak zapis o tem nepristnem, igranem izražanju čustev. Ne vem, ali je res tega v današnjem času več – a v svoji praksi sem se s tem pogosto srečeval. Včasih sem srečal ta vzgojni vzorec pri otrocih, ki se obnašajo, kot da ne bi imeli čustev, ki svoja čustva prikrivajo. Včasih pa sem ga srečal tudi v kombinaciji z razvajanjem. •

Iz knjige Razvajenost, rak sodobne družbe.

VPLIV ODNOSA V DRUŽINI NA OTROKOV ČUSTVENI RAZVOJ

Alenka Petek

Na otrokov čustveni razvoj vpliva odnos med njim in starši ter odnos med starši samimi. Če so odnosi med družinskimi člani čustveno zdravi, se otrok počuti ljubljenega, sprejetega in zaželenega. Sprejemanje s strani staršev spodbudi otroka k oblikovanju tesnih

in trdnih vezi s starši, mu da občutek, da je zaželen, sprejet in pomemben član družine. Posledično otrok razvije zdravo samopodobo in pozitiven občutek lastne vrednosti. V družini, kjer vladajo psihični pritiski in nasilje, pa se čuti neljubljenega in nezaželenega. Starši s svojim vedenjem zavračajo otroka in njegovo vedenje. Ozračje v takih družinah je hladno. Otrok ni deležen spodbud, ki jih potrebuje za življenje. Tovrstni primanjkljaji se kažejo na čustvenem in medosebnem področju.

Včasih se starši počutijo nemočne in otrokove potrebe po sprejemanju, pozornosti, naklonjenosti, pristni ljubezni ne znajo zadovoljiti. Starša otroka ne začutita v potrebah, ampak se na vso moč trudita, da bi mu ugodila v njegovih željah. Ta želja pa se največkrat realizira preko materialnih dobrin. Če si otrok želi nove igrače, ker ima prijatelj takšno ali pa je prejšnjo uničil, bo mama pod pritiskom lastne nemoči popustila in mu jo kupila.

Starši to običajno delajo zaradi lastne potrebe po sprejetosti pri otroku, da bi ob njem gradili samozavest dobrih in ljubečih staršev, ki otroku ne prizadevajo stresa, mu ne dopuščajo pomanjkanja, ampak mu dajejo samo lepo.

Pri svojem svetovalnem delu se večkrat srečujem z družinami, ki otrokom čustveno toplino in bližino zamenjujejo z materialnimi dobrinami. Pred časom je na počitnice družin v Portorož prišla družina s tremi šolskimi otroki. Deklica je bila malo starejša od dečkov. Že takoj prvi dan se niso držali našega reda in pravil. Niso bili prisotni pri pospravljanju miz, niso se udeležili delavnic. Rajši so se zaprli v sobo, kjer so namesto druženja izbrali igranje igrice na tablice in telefone. Vsak otrok je imel svojo tablico in svoj telefon kar precejšnje vrednosti. Cel prvi dan so preživeli v sobi z vso to strašno tehniko, medtem ko so drugi otroci ustvarjali v delavnicah. Imeli smo nemalo težav, ko smo jih navkljub vsemu poskušali vključiti v delo skupine. Opaziti je bilo veliko nesproščenosti, zaskrbljenosti, strahu ter grobih besed in razdražljivosti, predvsem pri stiku z drugimi in pri sklepanju poznanstev. Šele proti koncu tedna so se ob velikem angažiranju animatorjev toliko vklopili v skupino, da ni bilo več moteče ne zanje ne za druge udeležence.

Pri skupinskem delu s starši sem opazila, da sta starša tudi med seboj odtujena. Nekaj časa sta poskušala igrati zgledna in urejena starša, ki zelo skrbita za svoja otroke. Česar onadva nista imela, sta želela omogočiti otrokom. Oni ne bodo čutili pomanjkanja, ne bodo imeli nič manj in slabše kvalitete kot sovrstniki. Pretirano prijaznost in uglajenost med staršema pa je postopoma zamenjalo kreganje, obtoževanje. Veliko potlačene jeze in čustev je izbruhnulo na dan. Opaziti je bilo, da ta družina želi navzven prikazati čisto drugo sliko o sebi, kot pa so dejansko

živeli. Sprejemanje drug drugega in slikanje življenja kot v pravljici je po tednu dni bivanja na skupnih počitnicah postalo le še farsa. V delavnicah, v katerih smo se dnevno srečevali, so imeli možnost spregovoriti o svoji težavi in pri drugih družinah videti, kako one rešujejo podobne stiske.

Spomnim se tudi primera druge družine, kjer je gospa večkrat dejala, do so njeni otroci zaradi ločitve z možem v veliko stvareh prikrajšani. Storila bo vse, da tega ne bodo občutili. Verjela je, da največ naredi zanje s tem, da jim omogoči materialno blagostanje. Kot samohranilka je vzgajala tri otroke. Bila je zaposlena in je prejela minimalno plačo. Oče ni plačeval preživetine. Če je želela otrokom nuditi to, kar si je zamislila, je morala delati tudi na črno. Njeni sinovi pa so bili medtem prepuščeni sami sebi, družbi vrstnikov, ulici, računalniku, telefonu. Želela jim je omogočiti lepše življenje brez materialnega pomanjkanja. Seveda je mislila, da jim bo s tem nadomestila tudi očeta. Toda tisto, kar so fantje najbolj pogrešali, niso bili telefoni in računalniki, ampak njena bližina, njeni objemi, tolažba, ko se skregajo in stepejo med sabo. To pa je bilo pogosto. Pogrešali so jo, da bi jih pohvalila, ko so (čeprav redko) kaj naredili dobro. Pogrešali so njeno ramo in objem, da bi jih potolažila, ko jih je okolica prizadela, njeno prisotnost, občutek, da je z njimi nekdo, ki jih ima rad, ki ga skrbi zanje. Potrebovali so nekoga, ki bi se z njimi pogovoril, ki bi mu lahko zaupali in bi jih vodil, usmerjal. Materialnih dobrin niso znali ceniti, tudi njenega truda ne. Ko je bila doma, so se veliko prepirali, zmerjali, obtoževali. Ona pa se je še bolj zakopala v delo.

Delala je za dva. Bilo je težko, saj je bila pogosto utrujena. Počasi se je ob naši pomoči začela zavedati, da se preveč peha za materialnimi dobrinami, pozablja pa na odnos med njo in otroki. Zavedati se je začela, da bi morala biti bolj prisotna v vsakdanu otrok. To pa je bilo zanjo težko, saj je bila zvečer, ko se je vrnila domov, zelo utrujena. Ni se bila več sposobna pogovarjati. Spremeniti je morala svoje vedenje in se bolj posvetiti otrokom. Ko je prišla domov, jo je začelo zanimati, kako so preživeli dan, kako jim je šlo v šoli. Tudi na govorilne ure v šolo je ponovno začela hoditi, čeprav so se nanjo vsuli nerazrešeni konflikti, slabe ocene, izostajanje. V pogovoru z njimi se je poskušala izogibati obtoževanju in očitkom. Tudi delo doma so si porazdelili. Vsak je dobil svoje zadolžitve in naloge. Manj časa so preživeli za računalnikom in na ulici.

Ljubezen je iznajdljiva

AKCIJE ZBIRANJA MATERIALNE POMOČI

Rezka Vívod

V ŽK Prevalje smo iskali možnosti, kako bi zbrali dovolj sredstev za družine in posameznike v z materialnimi stiskami. Darovalce nagovarjamo na že utečen načine. V iskanju novih možnosti za nudenje pomoči pa smo skozi čas uspeli uveljaviti dve akciji, ki ju v nadaljevanju predstavljamo.

Akcija Družina pomaga družini

Z akcijo pričnemo vsako leto ob zahvalni nedelji, ko družine iz naše župnije nagovorimo in povabimo k darovanju za druge družine. Namen akcije je, da sožupljanom, ki so v materialni stiski, z nakupom prehrabnih in drugih artiklov pomagamo lepše praznovati prihajajoče praznike. Družine, ki darujejo, povabimo, da pripravijo tudi praznično darilce. Akcijo zaključimo ob božiču, ko družina obdari družino.

V ŽK najprej pripravimo seznam družin, ki bi potrebovale tovrstno pomoč. Družinam, vključenim na seznam, predstavimo akcijo in jih tudi vprašamo, če bi se želeli srečati z darovalci. Družine, ki želijo pomagati, se javijo na ŽK, kjer jim opišemo družino, ki bo pomoč prejela. Družina, ki želi darovati, si izbere eno predstavljeno stisko družine s seznama. Podatki o družini so skrbno varovani. Družina darovalka dobi le podatek, koliko je družinskih članov in koliko so stari otroci, da lahko opravi primeren nakup glede na situacijo. Tudi družino darovalko vprašamo, če bi se želela srečati z družino v stiski. V visokem deležu družine, ki darujejo, želijo ostati anonimne.

V adventu smo izpeljali že sedmo akcijo Družina pomaga družini.

Akcija Družina posvoji družino

V mnogih situacijah, s katerimi se srečujejo družine, tudi prostovoljci ne vidimo izhodov, kajti tudi ŽK smo pogosto omejene z denarnimi sredstvi. Zato vedno znova iščemo in raziskujemo, kaj in predvsem kako bi še lahko pomagali. V akciji Družina posvoji družino iščemo družino darovalko, ki posvoji družino v stiski ter ji mesečno pomaga z nakupom živil. •

ŽUPNIJSKA ADVENTNA AKCIJA

V župniji Šmartno pod Šmarno goro je na pobudo g. župnika Sebastjana Likarja v adventnem času potekala zanimiva adventna akcija. Namen akcije je bil, da čim več vernikov opravi dobro pripravo na božič,

verniki kupili in darovali kak čistilni pripomoček za gospodinjstvo. Z nabranimi darovi bi tako preko Župnijske karitas Šmartno pod Šmarno goro pomagali rešiti marsikatero stisko.

Odziv je bil presenetljiv. Verniki so darove prinašali na stranski oltar pod sliko svete družine. Pobuda je zares rodila bogate duhovne pa tudi materialne darove, saj smo z njimi razveselili kar 25 družin in posameznikov. •

starejši med nami

RAZVOJ MEDGENERACIJSKIH SREDIŠČ – DILEME PRI USTANAVLJANJU

Klementina Bajec

Na posvetu **O skrbi za starejše in bolne - kako bomo odgovarjali na potrebe v prihodnost** lansko leto v Celju je bila tudi delavnica na temo medgeneracijskih središč. Udeleženci delavnic so si med seboj izmenjali zanimive poglede na pojem medgeneracijskega središča in skupaj predlagali nekaj sporočil, ki so pomembna za načrtovanje dela v Karitas.

Pogledi:

»Medgeneracijska središča, npr. Sadeži družbe, ki ga vodi Slovenska filantropija, se predstavljajo kot primer dobre prakse. Pri Karitas imamo drugačna 'središča', župnije in župnišča, ki so naravni prostor medgeneracijskega druženja, ena redkih skupin te družbe, ki še živi medgeneracijsko.«

»Župnije so medgeneracijska 'svetišča'; družba zapostavlja bogastvo cerkvenih občestev župnij. Župnije so organska stvar, ki živi povezano, medgeneracijsko, z Božjo pomočjo. Prostovoljstvo je neizpodbiten del tega. V župnijah živi cela paleta aktivnosti.«
Novo mesto

»V sklopu Centra za socialno delo so ustanovili Medgeneracijski center Hiša generacij, ki je most med župnijo in civilnim prostorom. Karitas se premalo promovira v družbi, medijih, na internetni strani ... Povezovanje in mreženje z drugimi organizacijami, društvi, inštitucijami je ključnega pomena za delo. So zgled dobrega sodelovanja med vsemi akterji v lokalni skupnosti, odprti do različnih pogledov, aktivno središče. Pomembna je promocija kot del sodelovanja z lokalnim okoljem.

Kako predstaviti medgeneracijski center: v ospredju je starejši človek, preko dnevnih aktivnosti ga prepletamo z ostalimi generacijami. Odzivajo se na trenutne potrebe ljudi; program ni stalnica, potrebno je poznavanje lokalnega okolja, ker je vsako okolje drugačno.« **Petra Š., Laško**

»Osnova pojma medgeneracijskega središča je bil pomemben, zaradi nevarnosti rušenja medgeneracijske solidarnosti. V starost prihaja baby boom generacija, ki bo zelo zahtevna do mlajših generacij. Solidarnost se napaja s spodbujanjem empatije, kar je medgeneracijskost.

Kaj so medgeneracijski centri? Medgeneracijski centri so družbeno vozlišče dejavnosti, v katerih se prepletajo tisti resursi, ki so stvarni, realni. So splet različnih medgeneracijskih dejavnosti in organizacij, ki odgovarjajo na potrebe ljudi v okolju! Karitas ima stalnice, kar je prednost. Potrebno je raziskati, kaj ljudje potrebujejo za medgeneracijski center: potrebe, zmožnosti, stališča. Težko je angažirati ljudi, zato jih je treba vplesti z raziskavo o potrebah, pri tem se dobiva možnosti za sodelovanje – potrebno je mreženje. Vedno se odkriva veliko potencialov. Medgeneracijsko središče je pomembno, da ostaja upanje za naslednje generacije.

Kaj je potrebno za medgeneracijsko središče? Vzemimo primer kruha in marmelade:

- kruh predstavlja vsakodnevna, kontinuirana, redna dejavnost s stalnim programom, npr. dom za starejše, varstveno delovni center, družinski center, samopomočne skupine ...;
- marmelado na kruhu pa predstavljajo občasne dejavnosti, ki se zgodijo enkrat letno, dogodki, akcije, tabori.« **Ksenija Ramovš**

»Ključni element, ki povezuje generacije, je, da ima vsak občutek, da nekaj 'da', da je del dejavnosti, da ima vsak občutek, da ima svojo vlogo. Župnija je prostor, kjer se medgeneracijsko sodelovanje zgodi čisto spontano.« **Simon, ŠK Novo mesto**

»Medgeneracijski center je družina, najbolj pristni odnosi. Cerkev kot skupnost mora usmeriti vse sile v družino. Postavlja se vprašanje, kako zbuditi upanje

pri mladih, da se odločijo za družino. Dobra izkušnja so skupine za starejše zakonce.»

župnik Gregor, Krško

Primeri dobre prakse

V **ŽK Slovenskih Konjicah** imajo veliko medgeneracijskih vsebin, povezujejo se s Karitas, Zavodom Čebela, Domom za starejše. V **ŽK Črnomelj** delujejo tudi v medgeneracijskem smislu. Prav tako imajo dobro izkušnjo tudi v **ŽK Novo Mesto, sv. Lenart**, kjer imajo v času jesenskih počitnic varstvo otrok z obiskovanjem starejših. Tu se družijo stari starši, starši in otroci.

Sporočilo, ki nam ga daje delavnica

- nujna podpora že obstoječim in prihodnjim medgeneracijskim dejavnostim,
- pri delu je pomembno mreženje z drugimi,
- večja promocija rednih in občasnih dejavnosti,
- potrebujemo prostore za osnove medgeneracijskih centrov, tudi župnišče je lahko prostor za tako središče,
- zavedati se moramo lastnih potreb, kar se lahko naredi preko enostavne analize ('kruh' že imamo, 'marmelado' pa lahko s povezovanjem z drugimi skupaj izvajamo),
- Karitas naj ne zgubi pomena v poplavi 'modnih muh programov'. Nobena instant rešitev brez predhodnega vpogleda v potrebe ljudi ni dolgoročna. Vsaka župnijska Karitas ima svojo organsko rast, ki je zrasla iz potreb, ne pa iz pritiskov npr. MDDSZ. •

na obisku

OPRAVIJO VELIKO DELA

Maja Žagar

Tokrat smo bili na obisku pri Župnijski karitas Novo mesto – sv. Lenart, ki deluje že od 7. aprila 1991.

Že v adventnem času smo občudovali ročno izdelane voščilnice, lesene hiške ter jaslice in ostale izdelke iz klekljane čipke, ki so bile na voljo obiskovalcem in tako polepšale domove med božičnimi prazniki.

Nedeljo Karitas so obeležili z razstavo ročnih del. V razstavo so bili seveda vključeni izdelki skupine Ročna dela. To je skupina Karitas, v kateri se na 14 dni srečujejo ljudje dobre volje in spretnih prstov! Pletenine, čestitke, angelčki in kvačkani prtički nastajajo večinoma ob dolgih zimskih večerih, ob nedelji Karitas pa so obiskovalcem na voljo v zameno za prostovoljne

darove. Nekaj angelčkov gre v roke p. Marku, bolnišničnemu duhovniku, ki z njimi obdaruje mamice in njihove novorojenčke v novomeški porodnišnici. V razstavo so bile vključene tudi izredno simpatične lesene hiške za jaslice, ki jih je izdelal njihov sodelavec. Posebej so ponudili še čestitke in koledarje, na ogled pa so bila tudi ročno izdelana mila ter izdelki iz klekljane čipke, ki nastajajo pod vodstvom s. Ivanke iz reda šolskih sester de Notre Dame. V adventno dogajanje so vključene tudi družine z otroki. V soboto pred omenjeno razstavo skupaj s sodelavci Karitas na »adventni delavnici« izdelujejo unikatne adventne venčke, ki naslednji dan romajo v domove župljanov.

Imajo 60 rednih prejemnikov pomoči v obliki mesečnega paketa. Pomoč dobijo prvi četrtek v mesecu. Imajo še 240 prejemnikov pomoči v obliki hrane iz zalog EU. Za izvedbo te akcije morajo vključiti še prostovoljce, ki sicer niso redni člani. Vsak mesec je 60 prejemnikov pomoči prejelo kruh, donacijo pekarnice.

Spomladi so poskusili tudi z malo drugačnim dogodkom – priredili so izmenjavo oblačil. Le-ta deluje tako, da ljudje prinesejo svoja dobro ohranjena oblačila in obutev ter jih po želji izmenjajo s kosom koga drugega. Izmenjavo oblačil so ponovili tudi v jeseni. Posebna vrednost izmenjave je vsekakor ekološka nota in trajnostna usmerjenost aktivnosti.

Od prejemnikov pomoči je velik del tujcev iz območja nekdanje skupne države in iz Albanije. Da bi bolje razumeli kulturo slednjih, so na mesečno srečanje povabili s. Slavko Cekuta ND, ki je 11 let živela v Albaniji kot misijonarka in tako iz svojih izkušenj predstavila tamkajšnje življenje in odnose.

Skozi vse leto zbirajo rabljena oblačila, obutev, posteljnino in igrače. Skupina prostovoljcev vsa poklonjena oblačila skrbno pregleda in izloči poškodovano, nečisto in tisto, čemur je že pretekel 10- do 20-letni ali morda celo daljši rok uporabe. Izloženo gre v reciklažo, uporabno pa zloži na police. Oblačila delijo enkrat mesečno, to je tretji četrtek v mesecu.

Po potrebi se povezujejo tudi z ostalimi organizacijami. Želijo pa vzpostaviti stik z morebitno Karitas v potrebi. Skozi vse leto zbirajo plastične zamaške za Društvo paraplegikov.

Na letni ravni priredijo spomladansko srečanje bolnikov in ostarelih župnije sv. Lenart. Sveta maša, možnost spovedi in bolniškega maziljenja, pogostitev v župnijski jedilnici, vse to privablja župljane v velikem številu. Poteka obdarovanje z izdelki skupine Ročna dela, srečanje pa obogati kulturni program, ki ga sooblikujejo otroci. V adventu so sodelavci obiskali starejše prebivalce župnije. Izročili so jim priložnostna darila, ki jih je prispevala škofijska Karitas in župnija. Obdarovancev je bilo 200.

S tem pa ponudba aktivnosti Karitas v njihovi župniji še ni zaključena. Klepet ob kavici je obiskovalcem na voljo ob ponedeljkih po jutranji maši. Ob čaju, kavi in piškotih poklepetajo, preberejo kakšno zgodbo, se ob njej pogovorijo in razvijajo zaključke za svoje vsakdanje življenje.

Vsako leto gredo sodelavci Karitas z ostalimi sodelavci župnije na romanje. Lani so šli kljub deževnemu vremenu v Novo Gorico in na Sveto Goro.

Poleg rednih dejavnosti razdeljevanja hrane, oblačil, nudenja finančne pomoči in obiskov domov za starejše je idej še veliko. V svoje vrste si želijo vključiti še več mladih. Že sedaj so hvaležni za dragoceno pomoč, ki jo predvsem pri fizičnih delih sodelavcem Karitas nudijo ostali župljani. Tega sodelovanja si želijo še več.

Preko župnika, ki skrbi za blagajno Karitas, je poravnana tudi kakšna položnica prosilca, ko prosi za pomoč pri odplačilu elektrike in podobno.

Trenutno jih je 23 sodelavcev, opravljajo veliko delo in je prav, da se tega zavedamo. Najstarejši bo letos dopolnil 79 let, najmlajša sodelavka 38. Poprečna starost je 60 let. Visoka. Želijo si novih sodelavcev,

takšnih, ki bodo sposobni prepoznati stisko tako občutljive in ranljive skupine ljudi naše družbe. Za to je potrebno srce in biti pripravljen pristopiti, kadar je treba. Radi se udeležijo izobraževanj, ki jih organizirata Škofijska karitas in Slovenska karitas. •

ŽAREK KULTURE

Jožef Kociper

Osmega februarja v Sloveniji praznujemo dan kulture. Naš največji pesnik se je na ta dan poslovil s tega sveta in, upajmo, prejel večno plačilo kulture.

Ali je Karitas kulturna? Ali je kultura Karitas?

Kaj nam pove Slovar slovenskega knjižnega jezika? Kultura je *skupek dosežkov, vrednot človeške družbe kot rezultat človekovega delovanja, ustvarjanja*.

Če je kultura zares samo to, potem nikakor ne moremo pristati na možnost, da bi lahko bila Karitas samo to. Karitas ne more biti samo skupek človeškega ustvarjanja. Karitas je Ljubezen, ki smo jo prejeli. Ker smo ob tem prejeli tudi svobodno voljo, pa je od nas odvisno, ali jo bomo z našim delovanjem predajali naprej. Naj nam bo Karitas vrednota, vrednota človeške družbe. Naj nas spodbuja k skupku dosežkov in naj bo rezultat našega delovanja. Ustvarjajmo Karitas.

Če nas obsije že en sam žarek kulture in smo ga pripravljeni ponižno sprejeti ter ga negovati in množiti z dobrimi deli, bomo lahko ogreli še druge, pa če so še tako hladni.

Če se lahko vživimo v sočloveka v stiski s tem, da se postavimo na njegovo mesto (si obujemo njegove mokasine) in se vprašamo, kaj potrebuje(m) v tej konkretni situaciji, bo stiskani z našim čuječim srcem zlahka našel pot k izhodu iz stiske.

Če ljubimo Gospoda, bomo ljubili tudi svojega bližnjega. Samo dobra dela, ki smo jih naredili do bližnjega in so bila neodplačana tukaj, bodo obrodila obilen sad Tam. Kako preprosta je ta »največja« zapoved; pa

tudi druga, ki je njej enaka, nam je vsem tako preprosto razumljiva, a je velikokrat ne znamo »uporabiti« v svojem življenju.

Kot karitativni delavci smo vsakodnevno na preizkušnji. Ali smo sposobni videti sočloveka v stiski, ali smo sposobni ga namerno spregledati, se obrniti v stran, ali smo sposobni dan za dnem gledati grešnika, ki se »noče« spreobrniti in kar naprej ponavlja »slaba« dela, pa ga vseeno imamo radi, ga ne obsojamo, ga poslušamo, pa čeprav »vemo«, da nam laže?

Kot blisk se po družabnih omrežjih večkrat razširi »novica«, da Karitas noče sprejeti brezdomca na toplo, ko je zunaj minus 20, da Karitas daje hrano ljudem, ki te sploh ne potrebujejo in jo ob reki odvržejo, ne dajo pa je revežu ... Taki temni oblaki mnogokrat ugasnejo še tako močne žarke dobrote. Takrat se spomnimo, da Karitas ni le skupek človeškega delovanja, je zastonska Ljubezen, ki smo jo prejeli v dar.

Samo z usmiljenjem si utremo pot do srca, pa če je še tako zakrknjeno. Ko se trudimo pošteno in ustrezno odgovoriti na stisko sočloveka, izpolnjujemo voljo nebeškega Očeta. Kot ljudje pa smo tudi omejena bitja in nam ne uspe vedno biti popolni. Pri svojem delovanju moramo biti tudi pripravljeni na žrtve, tudi na krivične obtožbe. Hudo sprejemajmo ter ga vračajmo z dobrim.

Sovraštvo lahko vzplamti v trenutku, Karitas pa ga lahko le s potrpežljivostjo in usmiljenjem spremeni v Ljubezen.

Karitas naj bo *skupek dosežkov, vrednot človeške družbe kot rezultat človekovega delovanja, ustvarjanja, ki smo jih neodplačno prejeli in smo jih pripravljene podarjati naprej*. •

VEZ MED UPANJEM IN MOLITVIJO

papež Frančišek

12

»Gospod pa je zagnal močan veter na morje in na morju je nastal velik vihar, tako da je bila ladja v nevarnosti, da se razbije. Mornarji so se prestrašili, vsak je vpil k svojemu bogu. Jona pa je stopil dol, v notranjost ladje, legel in trdno zaspal. Tedaj je k njemu stopil poveljnik posadke in mu rekel: ‚Kaj je s teboj, da spiš? Vstani in kliči k svojemu Bogu! Morebiti se bo Bog zavzel za nas in se ne pogubimo!‘« (Jon 1,4-5a.6)

Jona – prerok ‚v izhodu‘, poslan ‚na periferijo‘

Jona je med Izraelovimi preroki nekoliko neobičajen lik, ki se hoče izmakniti Gospodovemu klicu in se noče dati na razpolago pri uresničevanju Božjega načrta odrešenja. Kratko starozavezno besedilo o preroku Joni je *»neke vrsta prilika, ki prinaša pomembnem nauk o usmiljenju Boga, ki odpušča«*.

Jona je prerok *»v izhodu«*, ki ga Bog pošlje *»na periferijo«*, v Ninive, da bi spreobrn timer prebivalce tega velikega mesta. A za Izraelca, kot je Jona, Ninive predstavljajo nevarnost, sovražnika, ki ogroža tudi Jeruzalem, in ga je torej treba uničiti, in ne rešiti. Jona, ki pozna Gospodovo dobroto in željo po odpuščanju, se zato želi izmakniti nalogi in pobegne, ko ga Bog pošlje oznanjat v to mesto.

Upanje kot molitev v nevarnosti

Na ladji, na katero se Jona vkrca, da bi zbežal od Boga in svojega poslanstva, pa pride v stik z mornarji pogani. Na morju nastane velik vihar, Jona pa gre v notranjost ladje in trdno zaspi. Ko mornarji vidijo veliko nevarnost, vsak začne vpiti k svojemu bogu. Poveljnik posadke prebudi Jono in mu pravi: *»Kaj je s teboj, da spiš? Vstani in kliči k svojemu Bogu! Morebiti se bo Bog zavzel za nas in se ne pogubimo!«* (Jon 1,6). Odziv teh *»poganov«* je upravičen odziv pred smrtjo, kajti ravno tu *»človek izkusi lastno šibkost in potrebo po rešitvi«*. *»Nagonska groza pred smrtjo prebudi potrebo po upanju v Boga življenja. ‚Morebiti se bo Bog zavzel za nas in se ne pogubimo‘ so besede upanja, ki postane molitev, prošnja, polna tesnobe, ki pride na človekove ustnice pred bližnjo nevarnostjo smrti.«*

V stiski se prehitro odpovemo molitvi k Bogu, kakor da bi to bila sebična molitev, in zato nepopolna. *»Bog pozna našo slabotnost, vé, da se ga spomnimo, da bi prosili pomoči; in s prizanesljivim nasmehom očeta dobrohotno odgovori.«*

Smrt pomaga spoznati pravega Boga

Ko Jona prizna svojo odgovornost, se vrže v morje, da bi rešil ostale potnike na ladji, in vihar se pomiri. Skorajšnja smrt je povzročila, da so se pogani zatekli k molitvi, prerok pa je začel živeti svojo poklicanost k služenju drugim ter se zanje žrtvoval; preživele je privedla do spoznanja pravega Gospoda. Mornarji, ki so v obupu molili in se s strahom obračali na svoje bogove, sedaj z iskrenim strahom pred Gospodom prepoznajo pravega Boga, mu darujejo klavno daritev in naredijo obljube. *»Upanje, zaradi katerega so molili, da ne bi umrli, se pokaže še močnejše in oblikuje stvarnost, ki gre čez tisto, kar so sami upali: ne le, da ne umrejo v viharju, ampak se odprejo za spoznanje pravega in edinega Gospoda nebes in zemlje.«*

Da bi razumeli povezanost med molitvijo in upanjem

Pred možnostjo uničenja mesta Ninive bodo tudi njegovi prebivalci *»molili, spodbujeni z upanjem v Božje odpuščanje«*. Spokorili se bodo in klicali Gospoda, med prvimi pa bo kralj, ki bo kakor poveljnik posadke dal glas upanju in bo rekel: *»Kdo ve, morda se Bog obrne ... in ne bomo pokončani«* (Jon 3,9). Enako kot posadko sredi viharja sta tudi njih približevanje smrti in rešitev privedli do resnice. *»Pod Božjim usmiljenjem in še bolj v luči velikonočne skrivnosti lahko smrt postane ‚naša sestra smrt‘, kot je to bila za svetega Frančiška Asiškega, ter za vsakega človeka in vsakega od nas predstavlja presenetljivo priložnost spoznati upanje in srečati Gospoda. Naj nam Gospod dá razumeti to vez med molitvijo in upanjem, molitev naj pomaga še naprej upati, in kadar stvari postanejo temne ... več molitve! In bo tudi več upanja.«* ♦

Foto: Arhiv SK

III. SREČANJE REGIJSKE KOORDINACIJE CARITAS ALPE-ADRIA

Darko Bračun

V torek, 17. januarja 2017, so se na sedežu Celovške karitas srečali sodelavci Karitas iz škofij Trst, Videm, Gorica, Celovec, Maribor in Slovenske karitas v želji doreči konkretne korake v skupnem prizadevanju izpolnjevanja poslanstva Karitas v regiji Alpe-Adria.

Predhodno je bilo s strani sodelavcev Karitas Furlanije - Julijske krajine pripravljeno posebno besedilo o kulturi sprejemanja, saj se v tem obdobju Karitas v regiji zelo veliko ukvarja po eni strani s stiskami mnogih beguncev, ki trenutno bivajo v regiji ali pa jo zgolj prečkajo, in na drugi strani z velikim strahom in negativnim javnim mnenjem širše javnosti o beguncih in migrantih. Prav tako so sodelavci Celovške karitas pripravili izhodišča, po katerih bi lahko koordinacijsko sodelovanje medsebojne izmenjave in informiranja postavili na sistemsko raven stalnega sodelovanja in s tem še bolj organiziranega delovanja Karitas v naši regiji.

Za namene usklajevanja skupne izjave o kulturi sprejemanja je bila oblikovana ožja delovna skupina sodelavcev, ki bodo besedilo dopolnili in uskladili.

Prav tako so bili na osnovi predstavitve možnosti financiranja mrežnega sodelovanja Karitas (INTER-REG, ERASMUS+) dogovorjeni naslednji koraki v kontekstu prijav na možne ciljne razpise na različnih nivojih EU.

V drugem delu koordinacijskega srečanja je Celovška karitas predstavila projekt MAGDAS (po vzoru hotela Magdas v organizaciji Dunajske karitas). V preteklem letu so odprli restavracijo, ki deluje kot socialno podjetje, katerega osnovni namen je integracija. Migrante in begunce preko delovne aktivacije v gostilniški dejavnosti pripravljajo na samostojno življenje in poklic v navedeni panogi. Projekt deluje tudi kot točka izmenjave in sobivanja ter opolnomočenja širše skupnosti v kulturi sprejemanja. Danes gostilna MAGDAS zaposluje 13 oseb, ki pod eno streho govorijo 10 jezikov.

Naslednje srečanje regijske koordinacije Caritas Alpe-Adria bo v Trstu, 17. maja 2017 ob 10h. •

13

celje

KOLINE PO DOMAČE V ŠKOFIJSKEM DOMU VRBJE

Barbara Godler

Peto leto zapored smo sodelavci Škofijske karitas Celje s pomočjo prostovoljcev programa Gradimo skupnost organizirali domače koline. Ker je za kolone najprimernejši čas v hladnih zimskih dneh, smo se tega lotili kar v mrzlem januarju, ko so bile nizke temperature kot nalašč za to. Meso smo prinesli v kuhinjske prostore, kjer smo pripravljali mesne izdelke. Moški del je bil večinoma zadolžen za izdelavo me-

snih izdelkov, ženske pa so poskrbele za lupljenje in rezanje čebule. Konkretno pa smo se lotili izdelave krvavic in pečenic. Mesni izdelki so uspeli, kot je treba. Na koncu smo si pripravili odlično okusno domače kosilo, pečenice z zeljem. Celoten dan je bil prežet s smehom, pogovorom in delom. Tako pri nas potekajo kolone in tega praznika se bomo zagotovo držali tudi v prihodnje. •

14

koper

TRKAJTE IN SE VAM BO ODPRLA

Jožica Ličen

Kljub kilometrini še vedno v kontekstu karitativnega delovanja želim, da pri vsakem darovanju, dogodku, akciji sodelujejo ljudje, ki radi delajo dobro, saj že dolgo velja:

»Prosíte in vam bo dano! Iščíte in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo.« (Lk 11,9-13).

V Center Karitas v Ajdovščini, kjer imamo tudi skladišče hrane, je prišla inšpektorica za varno hrano in ugotovila, da je treba zamenjati okna, pod, police in še marsikaj. Ni imelo smisla ugovarjati, zato je prišel čas razmisleka, odločitve in prvi korak: prošnja

županu, saj je vse naše delo namenjeno občanom. Po vsem naštevanju, kaj potrebujemo, sem napisala tudi: *»Vem, da je utopija sanjati, da to naredimo med prazniki (med 15. 12. in 10. 1.), ko nimamo naročenih ljudi za pomoč, pa vendar? Z vašo pomočjo pa bi nam sigurno uspelo, kajti takrat bi lahko tudi naše sodelavke in predvsem sodelavci pomagali pri preselitvi hrane v drugi prostor in takrat bi lahko postorili vse. Seveda brez vaše moralne in finančne podpore ne bo šlo.«*

In že po par dneh je prišel z občine gospod, ki je zadolžen za investicije in vzdrževanje. Ker je bil z njim mojster za okna, sem takoj vedela, da je odgovor pozitiven. Tako je podjetje Felcom že pred božičem zamenjalo okna, kar ni le higiensko v redu, temveč bo tudi dobro za toploto, da o dnevih, ko piha burja, niti ne govorimo. Kmalu za tem je podjetje Alpit kot najboljšo rešitev predlagalo trden laminat, in tako so v nekaj dneh postavili 50 m² laminata in stenske letvice ter klančino za dovoz z vozički in viličarjem. Ostalo smo opravili v lastni režiji: pobelil je Milan, v Obiju smo nabavili kovinske police, ki sta jih br. Gregor in Milan namontirala. Sledilo je čiščenje in selitev v skladišče. Ne bom naštevala vseh, ki so čistili in selili. Tako je bilo že konec prvega letošnjega tedna vse urejeno in na prvem srečanju sodelavcev Karitas vipavske dekanije s strani predsednika DK Tomaža Kodriča tudi blagoslovljeno.

Dolg je seznam vseh, ki smo pri tem sodelovali, še daljši pa bo seznam tistih, ki jih v novih in dostojnih prostorih sprejemamo. Naj bodo vsi, ki iščejo, trkajo in prosijo, uslišani! •

LEPOTA IN DOBROTA ZA UPANJE IN POGUM

Jožica Ličen

Likovna dela Umetniki za Karitas so tudi letos, kot že 22 let zapored, v januarju na ogled v Galeriji Družina v Ljubljani. Zadnji dve leti je pred odprtjem razstave tudi sveta maša v stolnici sv. Nikolaja. Letos je bil njen namen »za pogum v domovini« in tudi v spomin na sinjevrškega Hieronima, ki je mesec dni po koloniji odšel v večnost. Mašo je daroval nadškof Stanislav Zore ob somaševanju stolnega župnika Jožeta Pluta, ravnatelja Škofijske karitas Koper Slavka Rebca in stolnega kanonika Vinka Veglja.

Že v uvodu je nadškof zbrane povabil, naj se spomnijo vseh tistih v našem narodu in domovini, ki živijo v težkih razmerah in potrebujejo pomoč ter več optimizma, pa tudi tistih, ki lahko pomagajo, da bodo imeli odprto srce, posluh za sočloveka in z njim delili

tisto, kar lahko delijo. V pridigi pa je povedal, da bi moralo biti za vsakega kristjana središčno vprašanje, kaj je danes krščanstvo in kdo je zame Kristus: »Videti in pričevati bi moralo biti v središču življenja vsakega od nas. Ko smo spoznali Božjo besedo, nimamo pravice, da bi je ne sprejeli. Ko smo jo sprejeli, nimamo pravice, da je ne bi pustili utelesiti se v nas. In ko se je utelesila, je nimamo pravice zadržati zase. Od tistega trenutka naprej pripadamo tistim, ki jo pričakujejo. Kristjan ne pripada več sebi, ko sreča Jezusa Kristusa, ampak pripada tistim, ki Jezusa Kristusa pričakujejo, ki ga potrebujejo, ki po njem hrepenijo. Kristjan, ki sreča Jezusa Kristusa, mora biti pričevalec. V tem primeru bi lahko veljal stavek: **namesto da bi bratu govorili o Bogu, zakaj ne bi Bogu govorili o bratu?** To je celotno kristjanovo poslanstvo pričevalca: oznanjevati in moliti. Oznanilo in molitev sta dve poti krščanskega pričevanja. Z oznanilom Jezusa Kristusa vstopajmo v ta svet. In s tem svetom v srcu kot tisti, ki sočustvujemo z brati in sestrmi, posebej s tistimi, ki težko živijo, s tistimi, ki potrebujejo pogum, prihajamo pred Boga kot molivci zanje. To je kristjanovo poslanstvo danes.«

Po maši so se sodelavci Karitas, umetniki, dobrotniki in številni ljubitelji umetnosti »preselili« v Galerijo Družina, kjer je razstavo Umetniki za Karitas postavil strokovni sodelavec Tone Seifert. O namenu kolonije in likovnih ustvarjalcih sem sama predstavila karitativni vidik tega projekta, likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn pa umetniško vsebino. Slavko Rebec, ravnatelj Škofijske karitas Koper, je umetnike, galerijo in nastopajoče primerjal z družino, ki je že dvaindvajset let povezana v dobrem.

Posebno doživetje je bil **glasbeni nastop Mance in Benamina Izmajlova**, najprej z Ave Marijo v stolnici in kasneje še s slovenskimi narodnimi pesmimi v galeriji.

Razstavo je odprl nadškof Zore, ki je med drugim povedal: »Ko se srečujemo z umetnostjo, smo vedno poklicani v odnos.« Umetnike je primerjal z besedami arhitekta Plečnika, ki je rekel, da je v umetniku nekaj Božjega. »Njegovi poznavalci pravijo, da je mojster s

tem mislil zgolj na umetnikovo hotenje ustvariti Bogu dopadljivo delo. Da bo Bogu dopadljivo, mora biti lepo. Umetnost je podvržena kriteriju lepote. Lepota pa je tesno povezana z drugim kriterijem, s kriterijem dobrega,« je dejal nadškof: »Bogu dopadljivo umetniško delo budi in vzgaja čut za lepoto tudi v človeku, ki se z njim sreča.« Nadškof se je zahvalil umetnikom za prispevek k letošnji razstavi in prosil Boga, »naj ostaja njihov Navdih, vse nas pa naj lepota, s katero se bomo srečali, navdihuje za dobro.«

Sledilo je druženje prijateljev in znancev ob mizi dobre Galerije Družina in navdihu Manice Ferenc. Pa tudi občudovalcev likovnih del je bilo veliko in nekateri so se čutili nagovorjeni do te mere, da so sliko posvojili in svoj dar zanj namenili ljudem v stiski. •

Ijubljana

POMAGAM IN SI PUSTIM POMAGATI

Alenka Petek

V soboto, 21. 1., je v Antonovem domu potekalo izobraževalno srečanje za sodelavcev ŠKL in prostovoljcev ŽK na temo **Pomagam in si pustim pomagati** s predavateljico dr. Andrejo Poljanec. Srečanje se je začelo z uvodnim pozdravom predsednika ŠKL Marka Čizmana, nadaljevalo pa z nastopom godalnega kvarteta Quartissimo iz Vrhnike. Ga. Poljanec nam je v predavanju predstavila simptome sekundarnega travmatskega stresa. Poudarila je, da ne moremo preprečiti, da uporabniki v nas ne bi povzročali tako pozitivnih kot negativnih občutkov, v katere se vživimo, čutimo njihovo intenzivnost in v nas zbudijo spomine.

Pomembno je, da se negativni občutki ne nalagajo v nas, ampak da se sproti o njih pogovorimo in jih razrešujemo. S tem preprečimo, da bi pri prostovoljcih prihajalo do slabega počutja, jeze na uporabnike, zadirčnosti, apatije, tesnobe, potrnosti, depresije in izgorelosti.

Zelo pomembno je, da pri sebi prepoznamo to ne-moč in o njej govorimo. Vsekakor pa ne smemo pozabiti na postavljanje meja in razmejitev problemov. Nismo vsemogočni in moramo si dovoliti priznati, da nismo sposobni rešiti vseh težav, s katerimi se prosilci obračajo na nas.

Srečanje smo nadaljevali z delom po skupinah, kjer smo v delavnicah razmišljali, kakšna čustva pri nas prebudijo zahtevni uporabniki in kje imajo ta čustva izvor.

16

Tudi letos je bila dvorana na Viču polna.

Izobraževalnega srečanja sodelavcev Karitas se udeležujem že precej let. Predavanja so vedno zelo kvalitetna in uporabna pri našem delu. Letošnje predavanje dr. Andreje Poljanec mi je bilo zelo blizu, saj se vsebinsko ujema z našimi srečanji v Portorožu.

Klara Marija Plešec

Udeležence sobotnega srečanja je pozdravil predsednik ŠKL Marko Čizman, dobrodošlico pa nam je izrekel tudi pater Pepi Lebreht, naš gostitelj v Antonovem domu.

Predavateljica dr. Andreja Poljanec je poudarila pomen skrbi zase v odnosu z drugimi.

Sobotno srečanje je bilo lepo in pohvalno. Na vsakem izobraževanju pridobimo nekaj novega, tako smo tudi sedaj. Lepo in prav je, da pomagamo našim prosilcem in jih poslušamo, vendar vse te travme oz. stiske ostanejo v nas. To nalaganje stisk pri sebi razrešiti, sicer nas lahko pohabi. Najboljša rešitev je pogovor.

Vesela sem, da sem se udeležila tega predavanja, in upam, da bo takih srečanj še več.

Barbara Mihelčič Celestina

Za uvod smo prisluhnili odličnemu nastopu godalnega kvarteta Quartissimo.

Srečanje smo zaključili s povzetki in ugotovitvami posameznih delovnih skupin.

Predavanje dr. Andreje Poljanec na temo Pomagam in si pustim pomagati je bilo zelo zanimivo in verjamem, da koristno za številne prostovoljce ŽK. Če želimo dobro delati, moramo delati s srcem, z dobro voljo, s pozitivno energijo, a zgodi se, da se nas prostovoljcev stiske naših uporabnikov preveč dotaknejo, da si nalagamo preveč dela ... in ne zmoremo več. Pomembno je, da si nemoč priznamo, se pogovorimo in si pustimo pomagati.

Hvala vsem za prijetno dopoldne, še posebna zahvala godalnemu kvartetu Quartissimo za prečudovito igranje.

Martina Turk

maribor

PRAZNIČNO DRUŽENJE V VELIKI POLANI

Mirjana Lesjak in Polona Šporin

Na praznik Svetih treh kraljev smo priredili praznično druženje med stanovalci Doma sv. Lenarta in stanovalci Doma Danijela Halasa iz Velike Polane. Prireditev, ki je bila načrtovana že za mesec december, je bila zaradi pojava viroz odpovedana. Za novi termin smo si izbrali praznik Gospodovega razglasenja.

Osrednji dogodek je bil koncert pevskega zbora stanovalcev iz Lenarta, ki so ga s svojim nastopom dopolnile pevke ljudskih pesmi pri Društvu upokojencev Lenart. Pevci so prepevali predvsem praznične pesmi.

Lenartčani so v Dom Danijela Halasa prinesli tudi betlehemske lučke miru. Po koncertu smo druženje nadaljevali ob kosilu. Ko so nepogrešljivega polanskega hišnika Mirka zasrbeli prsti, je zaigral na harmoniko. Tako smo tudi zaplesali in še skupaj zapeli.

Po prijetnem dnevu so se Lenartčani dobro razpoloženi vrnili domov. Na poti so se ustavili še na razstavi jaslic v Martinovi kleti v Sveti Trojici.

Sklenili smo, da bomo druženje ponovili. Naslednjič se zberemo v Lenartu.

Stanovalci Doma Danijela Halasa so takole strnili svoje vtise:

»Bilo je zelo lepo. Presenetili so me, ko so prišli iz Lenarta. Videla sem dve sošolki iz osnovne šole, prišel je direktor Zlatko Gričnik. *Bilo je zelo dobro kosilo.*« Erika

»Bilo mi je všeč. Zelo lepo so *peli.*« Dragica

»Bilo je lepo, sem plesal in pel.« Ivan

»Vse je bilo v redu, veselo. Hrana je bila dobra, sok je bil *najboljši, lepo so peli.*« Sonja

»Bila sta dva zbora, ki sta lepo pela. Gospod je igral na pianino in *zraven pel. Imel je zlatega metuljčka. Lepo so vsi bili zrihtani, veseli. Peli so stare pesmi, naš direktor je samo ploskal.*« Božena •

17

POMOČ V MRZLIH DNEH

Darko Bračun in Apolonija Šporin

V Sloveniji smo v zadnjih dneh priča najbolj nizkim temperaturam v letošnji zimi. Marsikdo nima sreče, da bi te dneve preživel na toplem. Ne smo brezdomci, tudi drugi, ki nimajo dovolj sredstev za zagotovitev kurjave, so med njimi.

Nadškofijska karitas Maribor je dala pobudo, da različne institucije odprejo svoja vrata ljudem, ki nimajo ustreznega ogrevanja, da se lahko pogrejejo in nekaj časa preživijo v bolj toplem okolju. Mestna občina Maribor je na podlagi naše iniciative z dopisom seznanila večje institucije in podjetja v Mariboru, da bi razmislile o zagotovitvi varnega in mirnega toplega prostora za brezdomce in druge osebe, ki si želijo pogreti in se nekaj časa zadržati na toplem.

Služba za zaščito, reševanje in obrambo je iz svojega skladišča dala na voljo tople odeje. Mestna občina, ki je pozvala tudi k darovanju toplih oblačil, je donirala jakne in srajce za potrebe brezdomnih ljudi. •

murska sobota

ZAHVALA ZA VSE OPRAVLJENO DELO IN BLAGOSLOV ZA NAPREJ

Jože Hozjan

Novoletno srečanje 2017 in deseta obletnica Škofijske karitas Murska Sobota

18

Škofijska karitas Murska Sobota je v četrtek, 12. Januarja, priredila lepo novoletno srečanje v Lazarjevem domu v Murski Soboti. Na srečanje – kosilo, kot so ga imeli ta dan drugi ljudje, ki prihajajo k nam na kosila – je prišel g. škof ordinarij dr. Peter Štumpf, predstavnik Mestne občine Murska Sobota, dve predstavnici iz Socialnega centra MS, predstavnik Elektra MB, predstavnik Prokonija (pogrej in pojej), dva predstavnika Slovenske karitas in prostovoljci za delitev hrane. Na srečanju smo si zaželeli srečno, zdravo, uspešno in blagoslovljeno novo leto. Hkrati smo se vsem za podporo delovanja Lazarjevega doma iskreno zahvalili in prosili za podporo še za naprej. Vsi predstavniki, ki so bili na srečanju, pa so podarjali, da radi prihajajo v Lazarjev dom in se v njem zelo dobro počutijo.

Škofijska karitas MS pa te dni obhaja deseto obletnico. Ustanovljena je bila 1. januarja 2007. Prej so naše ŽK spadale pod ŠK MB. Teh nekaj župnij je že obhajalo 25. obletnico. ŠK MS od začetka vodiva predsednik Jože Hozjan, ki je imel nekaj presledka (dobro leto), in Jože Kociper, ki to delo opravljam kot prostovoljec ter generalni tajnik.

Naše prvo delo je bilo ustanavljanje župnijskih Karitas. Tako imajo ŽK vse naše župnije razen ene (torej 35), pa tudi to pokrivamo iz sosednjih ŽK. Tako je bila ustvarjena dobra mreža, da lahko pridemo do vsakega človeka, ki je potreben pomoči. Naslednji korak je bil pridobivanje prostovoljcev in s ponosom lahko rečemo, da v naših ŽK deluje okrog 1000 prostovoljcev.

Prav tako smo začeli deliti hrano iz rezerv ES. Na tone in tone je razdelimo. Delili smo jo tudi delavcem, ki so se znašli na cesti zaradi stečajev: npr. delavcem Mure, delavcem Mesne industrije, pa tudi delavcem, ki so na cesti ostali pri privatnih podjetjih. Na Šprincu v župniji Razkrižje smo ustanovili Center za socialno vključevanje. Tja hodijo naši uporabniki na delo na vrt, na njivo, v vinograd (iz grozdja delamo vinski sok).

Potem pa smo 14. maja 2014 v škofijski stavbi v MS odprli Lazarjev dom, kjer vsak dan nudimo ljudem okrog 80 kosil. Prav tako nudimo brezplačno zdravniško pomoč osebam, ki nimajo socialnega zavarovanja, pomagamo pri plačevanju položnic (cca

700 položnic), s strokovnjaki svetujemo mladim, ki so zasvojeni.

3. 11. 2016 smo pri Sv. Juriju ob Ščavnici odprli Materinski dom, kjer biva 21 oseb – mater in otrok. S strokovnimi sodelavci jim pomagamo pri vključevanju v normalno življenje. V sklopu doma deluje tudi svetovalnica za matere, ki potrebujejo pomoč. Prav tako smo oktobra lani po ŽK začeli s skupinami starejših, kjer starejšim ljudem nudimo priložnost za pogovor, srečevanja in duhovnost. Že prej pa so v nekaterih ŽK ustanovili skupine samopomoči.

Vsako leto organiziramo Škofijski Klic dobrote, kjer zbiramo sredstva za določene namene. Prav tako vsako leto pripravljamo tudi razna izobraževanja, seminarje in duhovne obnove za sodelavce Karitas.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem ŽK za sodelovanje, vsem prostovoljcem in vsem dobrotnikom, ki podpirate naše delo. Prav tako se iskreno zahvaljujem vsem medijem, ki s pisno in govorno obliko napravite naše delo javno, da ljudje vedo, kaj Škofijska karitas Murska Sobota dela. •

»ZASTONJ STE PREJELI, ZASTONJ DAJAJTE« (Mt 10,8)

Marija Pušenjak

Praznovanje ob obletnici ustanovitve Župnijske karitas Ljutomer, ki je bila 14. 7. 1991

Ustanovnih članov ŽK Ljutomer je bilo 20. Od teh le še dve članici aktivno delujeta, 2 pa nam po svojih močeh pomagata občasno. Priključili so se novi in danes nas je prav tako 20 aktivno delujočih. Vsaj 20 pa jih dodatno pomaga ob raznih večjih dejavnostih (pletanje adventnih vencev, peka peciva ob tržnici Karitas, zbiranje in razdeljevanje živil itd.).

Na nedeljo Karitas, 27. 11. 2016, smo sodelavci Karitas sodelovali pri vseh sv. mašah. Posebno slovesno je bilo pri sv. maši ob 10h, ko smo obeležili 25 let delovanja Župnijske karitas. Sv. maši je sledil krajši kulturni program, v katerem so nas razveselili člani Okteta Arion iz Ljutomera. Čudovito zapetim pesmim je sledila beseda zahvale našega župnika in dekana ter predsednika ŽK g. Andreja Zrima ter pozdrav ustanovnega predsednika ŽK msgr. Izidorja Veleberija. Oba sta nas opogumljala, da delamo dobro in da čutimo s človekom v stiski.

Na župnijskem dvorišču je prijetno dišalo po razkriških mlincih, langašu, palačinkah, ocvrtih miškah, mesno-zelenjavni enolončnici, domačem čaju ... 25-letnemu delovanju smo nazdravili z dobro kapljico

domačih vinogradnikov. Druženje je bilo prijetno. Povezala nas je dobrota mnogih ljudi, ki so pomagali pri izvedbi slovesnosti in pogostitvi.

Dobrota ne pozna verskih, političnih in drugih preprek. Izhaja iz človeka za človeka in oba bogati. Le v iskanju dobrega v vsakem človeku osebno rastemo in doprinesemo k blaginji na lokalnem, državnem in svetovnem nivoju. Vsi smo drug drugemu potrebni in pomembni. Tako je naše življenje lepše in bolj plemenito. Praznovanje je izžvenelo v zahvali in želji, da ostanemo povezani v dobrem tudi v prihodnje. •

Mavrica je najlepše darilo

Karitas v otroški reviji Mavrica pomaga otrokom reševati njihove resnične stiske.

Ob letni naročnini na Mavrico dobite še magnetek - angelčka. Pokličite nas po tel: 01/360-28-28 ali pišite na: narocila@druzina.si. Cena letne naročnine za 10 števk je 37 evrov.

Oddaja Karitas

V nedeljo

5.2.: Gost Škofijska karitas Ljubljana in

5.3.: Predstavitve akcije *Ne pozabimo*

radio
ognjišče

Sodelovanje na delavnicah v okviru izobraževalnega srečanja sodelavcev Škofijske karitas Ljubljana in prostovoljcev župnijskih Karitas

»Umetniki, galerija in nastopajoči so kot ena velika družina, ki je že dvaindvajset let povezana v dobrem« je na odprtju razstave Umetniki za Karitas v galeriji Družina poudaril Slavko Rebec, ravnatelj Škofijske karitas Koper.

Pesem razveseljuje in povezuje ljudi. Koncert stanovalcev doma sv. Lenart na gostovanju v Veliki Polani

Pomagajmo ob hudi zimi na Balkanu Ekstremni vremenski pogoji so še posebej močno prizadeli najrevnejše ljudi, kot tudi begunce, ki so nastanjeni v begunskih centrih.

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

